

แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
Guidelines for Risk Management of Enhancing Efficiency in School
Operation under the Pathum Thani Primary
Educational Service Area Office

ปนัดดา แก้วศรี Panatda Kaewsri^๑
รุ่งอรุณ รังรองรัตน์ Roongaroon Rangrongratana^๒

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ๒) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี และ ๓) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๓๑๑ คน และครูผู้สอน จำนวน ๓๔๖ คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๓๑ ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๗๖ และแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และการวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้ $PNI_{modified}$ ในการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารความเสี่ยง

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีแนวทางการบริหารตามลำดับ คือ ๑) ด้านการกำกับและควบคุมความเสี่ยง ๒) ด้านการค้นหาและการวิเคราะห์ความเสี่ยง ๓) ด้านการประเมินความเสี่ยง ๔) ด้านการจัดการความเสี่ยงและระบบสารสนเทศ และ ๕) ด้านการกำหนดนโยบายและกำหนดวัตถุประสงค์

คำสำคัญ : การบริหารความเสี่ยง, การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

^๑สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

^๒คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Abstract

The objectives of this research were to: 1) study current conditions and desirable conditions of risk management on enhancing efficiency in school operation under the Pathum Thani Primary Educational Service Area Office, 2) study the essential needs for risk management on enhancing efficiency in school operation under the Pathum Thani Primary Educational Service Area Office, and 3) propose risk management guidelines of enhancing efficiency in school operation under the Pathum Thani Primary Educational Service Area Office.

The sample of this research was 311 school administrators and 346 teachers, selected by simple random sampling consisting of. The research instrument included a 31-item, 5-rating scale questionnaire with the reliability at 0.976 and a semi-structured interview. Frequency, percentage, arithmetic mean and content analysis with PNI Modified were used for data analysis.

This result revealed that risk management guidelines on enhancing efficiency in school operation under the Pathum Thani Primary Educational Service Area Office were as follows: 1) monitor and control, 2) identification and analysis, 3) assessment, 4) treatment and information technology, and 5) policy and objective setting.

Keywords: risk management, enhancing efficiency in school operation

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๒๐ ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการต้องมีผู้ทำหน้าที่ตรวจราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ระบุว่าต้องมีการตรวจราชการ ๕ แนวทาง คือ ตรวจราชการเชิงรุกและสร้างสรรค์ ตรวจราชการแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ตรวจราชการแบบพันธมิตร ตรวจราชการแบบการบริการความเสี่ยง และตรวจราชการแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ส่วนราชการมีแนวทางในการปฏิบัติงาน ทั้งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ ในหมวดที่ ๓ ให้หน่วยราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติการไว้ล่วงหน้า และต้องมีการจัดวิเคราะห์ความเสี่ยงและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐานสากล COSO เพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นได้ ถือว่าการบริหารความเสี่ยงตามหลักการของ COSO เป็นกระบวนการบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่มีระบบ มีประสิทธิภาพได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่างๆ ได้นำไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างดีเยี่ยม (กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, ๒๕๕๔)

ปัจจัยที่ทำให้องค์กรไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดอาจเกิดจากความเสี่ยงหลากหลาย เช่น ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความเสี่ยงด้านการเงิน (นฤมล สอาดโฉม, ๒๕๕๐) และความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับคนในองค์กรหลายด้าน ได้แก่ ๑) ความเสี่ยงที่เกิดจากนโยบายด้านทรัพยากรบุคคลของผู้บริหารระดับสูง ๒) ความเสี่ยงด้านกระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคล ๓) ความเสี่ยงเรื่องวัฒนธรรมองค์กรหรือค่านิยมองค์กร ๔) ความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารจัดการของผู้บริหาร (อึ้งศักดิ์ คงสวัสดิ์, ๒๕๕๑)

นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงที่ผู้บริหารต้องเผชิญ คือความเสี่ยงในการใช้ทรัพยากรเงิน ทรัพยากรคน ให้เกิดความคุ้มค่าสูงสุด ซึ่งผู้บริหารต้องดำเนินการไปตามหลักความประหยัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วย ทั้งนี้การตัดสินใจของผู้บริหารนั้นหากตัดสินใจผิดคือความล้มเหลวขององค์กร (เจริญ เจษฎาวัดย์, ๒๕๕๐) จากที่ได้กล่าวมาทรัพยากรเงิน ทรัพยากรคน เทคโนโลยีทำให้องค์กรสามารถอยู่ได้ เช่นเดียวกันทรัพยากรต่างๆ เหล่านี้ยังทำให้องค์กรต้องเผชิญกับความเสี่ยงในด้านการบริหาร อาทิเช่น เงิน ทรัพยากร และบุคคล

จะเห็นได้ว่าทรัพยากรบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญที่จะผลักดันให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย ครั้งหนึ่งทรัพยากรบุคคลเคยถูกมองข้าม วันนี้จึงกลายเป็นสินทรัพย์ที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อภารกิจไปข้างหน้าขององค์กร เนื่องจากโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว องค์กรที่ต้องการประสบผลสำเร็จ จำเป็นต้องมีการพัฒนาไปข้างหน้า ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่และสามารถสร้างความแตกต่างได้ ซึ่งความโดดเด่นทางเทคโนโลยีอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะรองรับสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงได้ ดังนั้นทำให้ทรัพยากรบุคคลเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้องค์กรได้เปรียบการแข่งขันและประสบผลสำเร็จได้ อย่างไรก็ตามทรัพยากรบุคคลถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีความเสี่ยงเกิดขึ้นมากที่สุด องค์กรต้องรู้จักการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคลให้เป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ (พยัต วุฒิมรงค์, ๒๕๕๑)

ในสถานศึกษาก็เช่นเดียวกันก็ยังคงต้องเผชิญกับความเสี่ยงในเรื่องต่างๆ อยู่ในเมื่อสถานศึกษามีคนเป็นหลักในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ย่อมมีโอกาสที่จะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการทำงานของคนได้เสมอ หากสถานศึกษาใดไม่ระวังป้องกันหรือหลีกเลี่ยง

ความเสี่ยงนั้น เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น ก็จะมีผลกระทบต่อความอยู่รอด ทรัพย์สินเงินทอง หรือชื่อเสียงได้ในที่สุด (ธำรงค์ศักดิ์ คงคาสวัสดิ์, ๒๕๕๑) การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนถือว่ามีความสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพเพราะบุคคลที่ทำหน้าที่ให้ความรู้แก่นักเรียนคือครู คุณภาพการศึกษาจะสูงหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและพฤติกรรมของครูที่ทำหน้าที่สอน แม้ว่าวัสดุ อุปกรณ์อื่นจะมากสักเพียงใด หากขาดบุคลากรที่มีคุณภาพแล้ว ทรัพยากรเหล่านั้นย่อมจะไร้ค่า สอดคล้องกับความคิดของ ศ.ดร. วิจิตร ศรีสอาน ที่กล่าวว่า สถานศึกษาจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพในปริมาณที่เหมาะสมกับงาน ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาประสบผลสำเร็จ โดยความล้มเหลวหรือความสำเร็จในการบริหารงานทุกๆ ด้านของสถานศึกษาเกิดจากการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษานั้นเอง ทั้งนี้การดำเนินการจัดการกับความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน เป็นเรื่องสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องร่วมมือกับทุกฝ่ายหาทางจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการจัดการกับความเสี่ยงนั้นยังจะช่วยให้ผู้บริหารมีความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างแม่นยำและเหมาะสม

วิธีการตอบสนองความเสี่ยง มี ๔ วิธี คือ การหลีกเลี่ยง การลดความเสี่ยง การหาผู้ร่วมรับ และการยอมรับ โดยมีกระบวนการขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงตามหลักการของ COSO (The Committee of Sponsoring Organization of the Tread Way Commission) ๔ ขั้นตอน ดังนี้ ๑) ระบุความเสี่ยง (Risk Identification) ๒) การประเมินความเสี่ยง (Assessment) ๓)

การจัดระดับความเสี่ยงและวางแผนแก้ไข ป้องกันความเสี่ยง (Risk Prioritization and Response Planning) ๔) การติดตามผลการป้องกันความเสี่ยง (Risk Monitoring) (กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, ๒๕๕๔)

จากข้อมูลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ได้จัดทำระบบบริหารความเสี่ยงไว้ พบว่า การบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาไม่บรรลุเป้าหมายคือเกิดจากผู้บริหารไม่สนับสนุนการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีความเข้าใจผิดว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นการบ่งบอกถึงความผิดพลาดของการบริหารงานของสถานศึกษา ขาดการสื่อสารและการถ่ายทอดเกี่ยวกับระบบการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษา ผู้รับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยงไม่วิเคราะห์ความเสี่ยงตามความเป็นจริง และบุคลากรในสถานศึกษาไม่เล็งเห็นถึงประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงอันจะส่งผลให้สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายได้ (กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สพป. ปทุมธานี เขต ๑, ๒๕๕๘) สภาพปัญหาเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลในโรงเรียนของพื้นที่จังหวัดปทุมธานี พบว่า การบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนมีปัญหาต่างๆ เช่น การบริหารงานด้านทรัพยากรบุคคลขาดทิศทางการจัดทำสารสนเทศของครูและบุคลากรในโรงเรียนยังไม่เป็นปัจจุบัน การลงทุนกับการฝึกอบรมพัฒนางานในทักษะความรู้ไปแล้ว บุคลากรไม่สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในการสร้างผลงานให้กับโรงเรียน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ พัฒนาครูในโรงเรียนให้เชี่ยวชาญทางด้านใดด้านหนึ่งแล้ว ครูก็ย้ายไปโรงเรียนอื่น (กลุ่มอำนวยการฝ่ายเลขานุการ สพป. ปทุมธานี เขต ๑, ๒๕๕๘ ; กลุ่มอำนวยการฝ่ายเลขานุการ สพป. ปทุมธานี เขต ๒, ๒๕๕๘) เช่นนี้เป็นความ

เสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนหลายเรื่องที่ต้องดูแล จะมีแนวทางอย่างไรไม่ให้เกิดผลกระทบในการทำงานและเป็นความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารอุปมาของสถานศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนโดยใช้แนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษา มาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อศึกษาการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่จะเป็นแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนให้กับโรงเรียนที่ยังคงเผชิญปัญหาด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนอยู่และช่วยเป็นหลักประกันได้ในระดับหนึ่งว่าการบริหารงานบุคคลด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนจะมีกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับบุคคลในส่วนงานต่างๆ เป็นไปด้วยความราบรื่น ปกติลดความผันผวนในด้านบุคลากรที่เกิดจากความเสี่ยงลง ลดความสูญเสียที่เกิดจากปัญหาด้านทรัพยากรบุคคล สร้างความมั่นใจและได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภายนอกกว่ามีการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนที่ดีและจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารและพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงด้านการ

เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี

๒. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี

๓. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยได้ศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วยแนวคิดจากนักวิชาการ เจริญ เจริญกุลวัลย์, ๒๕๕๐; ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี, ๒๕๕๐; ธนรัตน์ แต้ววัฒนา, ๒๕๕๐; สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี, ๒๕๕๐; อารังศักดิ์ คงสวัสดิ์, ๒๕๕๑; สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ๒๕๕๒; มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ๒๕๕๓; กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, ๒๕๕๔; สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ๒๕๕๕; เอกชัย กี่สุขพันธ์, ๒๕๕๖; COSO 2004; Gray and Larson, ๒๐๐๘ และศึกษาความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน จากกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๐ ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ดังภาพ

การบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน

๑. ด้านการกำหนดนโยบายและการกำหนดวัตถุประสงค์ (Policy and objective setting)
๒. ด้านการค้นหาและการวิเคราะห์ความเสี่ยง (Identification and analysis)
๓. ด้านการประเมินความเสี่ยง (Assessment)
๔. ด้านการจัดการความเสี่ยงและระบบสารสนเทศ (Treatment and information technology)
๕. ด้านการกำกับและควบคุมความเสี่ยง (Monitor and control)

แนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน

ภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย**วิธีการดำเนินการวิจัย**

การวิจัยครั้งนี้ มีการดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังนี้

๑. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน ๕๑๐ คน ครูผู้สอนจำนวน ๓,๑๗๖ คน รวมประชากรในการวิจัยทั้งสิ้น ๓,๖๘๖ คน

๒. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน ๓๑๑ คน และครูผู้สอน จำนวน ๓๔๖ คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๖๕๗ คน

สรุปผลการวิจัย

๑. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน ๓๑๑ คน และครูผู้สอนจำนวน ๓๔๖ คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๖๕๗ คน พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ ๔๑-๕๕ ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทและมีอายุของการปฏิบัติงาน ๑๑ ปีขึ้นไป

๒. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีตามระดับการปฏิบัติจริงในปัจจุบันรวมทั้ง ๕ ด้าน ตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก คือมีการปฏิบัติอยู่บ่อยครั้งแต่ไม่เป็นประจำ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการกำหนดนโยบายและการกำหนดวัตถุประสงค์ มีการปฏิบัติมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = ๓.๖๖) รองลงมาคือด้านการจัดการความเสี่ยงและระบบสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = ๓.๕๔) การกำกับและควบคุมความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =

๓.๕๑) ด้านการประเมินความเสี่ยง (Assessment) และด้านการค้นหาและการวิเคราะห์ความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X}=3.50$)

๓. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีตามระดับสภาพที่พึงประสงค์อันต้องการให้เกิดขึ้นในโรงเรียนมีภาพรวมทั้ง ๕ ด้านอยู่ในระดับค่อนข้างสูง คือสภาพที่พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติเป็นประจำอย่างต่อเนื่องเรียงจากสูงไปต่ำ ดังนี้ ด้านการกำหนดนโยบายและการกำหนดวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.63$) การกำกับและควบคุมความเสี่ยงและด้านการจัดการความเสี่ยงและระบบสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X}=4.62$) ด้านการค้นหาและการวิเคราะห์ความเสี่ยง และด้านการประเมินความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X}=4.59$)

๔. ผลการศึกษาคำดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ของแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีทั้ง ๕ ด้าน มีดังนี้ ๑) ด้านการกำหนดนโยบายและกำหนดวัตถุประสงค์ โดยมีค่า PNI_{modified} = ๐.๖๖๕ ๒) ด้านการค้นหาและการวิเคราะห์ความเสี่ยง โดยมีค่า PNI_{modified} = ๐.๓๑๑ ๓) ด้านการประเมินความเสี่ยง โดยมีค่า PNI_{modified} = ๐.๓๐๖ ๔) ด้านการจัดการความเสี่ยงและระบบสารสนเทศ โดยมีค่า PNI_{modified} = ๐.๓๐๕ ๕) ด้านการกำกับและควบคุมความเสี่ยง โดยมีค่า PNI_{modified} = ๐.๓๑๖

อภิปรายผลการวิจัย

๑. ด้านการกำกับและควบคุมความเสี่ยง (Monitor and control) จากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีความต้องการจำเป็นในการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนด้านการกำกับและควบคุมความเสี่ยง ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนมีการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนเป็นบางครั้ง รวมทั้งการรายงานความก้าวหน้าและปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นโรงเรียนนำข้อมูลนั้นไปใช้ได้ไม่ทันเวลา เนื่องจากข้อมูลไม่ถูกจัดเป็นระบบสารสนเทศที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้การบริหารความเสี่ยงขาดความต่อเนื่องทำให้โรงเรียนนำข้อมูลจากรายงานการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารความเสี่ยงไม่ทันเวลา อีกทั้งในการบริหารความเสี่ยงในโรงเรียนผู้รับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยงไม่วิเคราะห์ความเสี่ยงตามความเป็นจริง ทำให้บุคลากรในโรงเรียนไม่เล็งเห็นถึงประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงอันจะส่งผลให้สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายได้ (กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สพป.ปทุมธานี เขต ๑, ๒๕๕๘) ดังนั้นควรมีกระบวนการกำกับควบคุมจากผู้บริหารหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างจริงจัง อีกทั้งควรจัดให้มีการจัดสรรงบประมาณในการกำกับและควบคุมความเสี่ยงเพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุมนา เสือเอก (๒๕๕๓) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการบริหารความเสี่ยงในโรงเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่าการบริหารความเสี่ยงในโรงเรียนอาชีวศึกษาขาดระบบการบริหารอย่างจริงจัง ผู้บริหารควรให้

ความสนใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยง เนื่องจากโรงเรียนมีความเสี่ยงทุกด้าน และยังคงเผชิญกับความเสี่ยงอยู่การบริหารความเสี่ยงโดยการติดตามการบริหารความเสี่ยงโดยผู้บริหาร ควรใช้ข้อมูลในอดีตมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อคาดการณ์งานในอนาคตของโรงเรียน

๒. ด้านการค้นหาและการวิเคราะห์ความเสี่ยง (Identification and analysis) จากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีมีความต้องการจำเป็นในการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน ด้านการค้นหาและการวิเคราะห์ความเสี่ยง ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนกำหนดวิธีการในการค้นหาและวิเคราะห์ความเสี่ยงไม่เป็นระบบมีขั้นตอนที่ไม่ชัดเจน ซึ่งการระบุปัจจัยเสี่ยงที่ระบุไว้ในโครงการและกิจกรรมด้านทรัพยากรบุคคลยังระบุไม่ชัดเจน อีกทั้งโรงเรียนไม่ได้นำผลของการระบุปัจจัยเสี่ยงมาใช้ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงได้อย่างถูกต้องและครอบคลุม การจัดทำระบบบริหารความเสี่ยงไว้ในสถานศึกษาไม่บรรลุเป้าหมาย ขาดการสื่อสารและการถ่ายทอดเกี่ยวกับระบบการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษา ผู้รับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยงไม่วิเคราะห์ความเสี่ยงตามความเป็นจริง (กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สพป. ปทุมธานี เขต ๑, ๒๕๕๘) ดังนั้นควรมีการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงโดยความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีการสร้างความรู้ให้บุคลากรในโรงเรียนสามารถค้นหาและวิเคราะห์ความเสี่ยงได้อย่างถูกต้องอันนำไปสู่การระบุความเสี่ยงร่วมกัน และควรมีคณะกรรมการที่รับผิดชอบในการค้นหาและวิเคราะห์ความเสี่ยงจากทุกฝ่ายในโรงเรียน

สอดคล้องกับงานวิจัยของเชียรรัตน์ ไชยโรจน์ (๒๕๕๖) ได้ทำวิจัยเรื่อง การนำเสนอแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ควรดำเนินการตามลำดับสำคัญเร่งด่วน จากมากไปหาน้อยดังนี้ ๑) การระบุความเสี่ยง ๒) การประเมินความเสี่ยง ๓) การวิเคราะห์ความเสี่ยง ๔) การจัดการความเสี่ยง ๕) การกำกับและควบคุมความเสี่ยง และผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร รองผู้อำนวยการและบุคลากรผู้ดูแลรับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนให้ความสำคัญกับการระบุความเสี่ยงเป็นอันดับแรกเนื่องจากการระบุความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานร่วมกัน ระบุความเสี่ยงหายที่เกิดขึ้นเพื่อให้ทราบถึงเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยงที่มีผลต่อการบรรลุผลสำเร็จ การร่วมกันวิเคราะห์ความเสี่ยงจะเป็นข้อมูลในการประเมินความเสี่ยงและจัดการกับความเสี่ยงนั้นๆ อันนำไปสู่แนวทางการกำกับและควบคุมความเสี่ยงได้ในที่สุด

๓. ด้านการประเมินความเสี่ยง (Assessment) จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีความต้องการจำเป็นในการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน ด้านการประเมินความเสี่ยง ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนมีจัดลำดับความเสี่ยงคำนึงถึงความรุนแรงของผลกระทบที่จะเกิดขึ้นยังไม่ชัดเจนและถูกต้องรวมทั้งบุคลากรในโรงเรียนไม่ได้รับรู้ถึงความเสี่ยงสูงสุด

ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่เกิดขึ้นในโรงเรียนทุกครั้ง ดังนั้นควรประเมินความเสี่ยงให้ครอบคลุมทุกด้านไม่เฉพาะการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนเพื่อทราบถึงปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อความเสี่ยง ซึ่งการประเมินความเสี่ยงควรประเมินให้รอบด้านครบทุกมิติโดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู และนักเรียน และมีการประเมินความเสี่ยงในทุกขั้นตอนทั้งก่อน และหลังการปฏิบัติโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (๒๕๕๔) ได้กล่าวถึงการประเมินความเสี่ยงว่าทุกหน่วยงานต้องเล็งเห็นถึงความสำคัญของการประเมินความเสี่ยง รวมทั้งการจัดอันดับของความเสี่ยงด้วย โดยการประเมินความเสี่ยงต้องประเมินแบบบูรณาการ จนสามารถจัดลำดับความสำคัญและประเมินค่าความเสี่ยงเหล่านั้นได้ และสิ่งสำคัญหลังจากกระบวนการนี้เสร็จองค์กรต้องสามารถจัดทำแผนปฏิบัติงานเพื่อดำเนินการในการป้องกันความเสี่ยงได้เป็นอย่างดี โดยจัดทำเป็นวิธีการป้องกันความเสี่ยงแต่ละชนิดอาจทำเป็นคู่มือขององค์กรเพื่อให้พนักงานได้รับทราบถึงความเสี่ยงและรู้วิธีป้องกันที่ถูกต้อง และทดลองใช้มีการตรวจสอบการใช้แผนปฏิบัติการด้วยในทำนองเดียวกันกับงานวิจัยของไพรวลัย คุณาสถิตย์ชัย (๒๕๕๓) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของมหาวิทยาลัยขอนแก่น การติดตามผลและการประเมินความเสี่ยงมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และได้เสนอแนวทางการบริหารความเสี่ยงไว้ ๑) การกำหนดนโยบายต้องเป็นนโยบายที่ออกบังคับให้ผู้บริหารปฏิบัติการในเรื่องความเสี่ยง ๒) มีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ๓) มีหน่วยงานให้คำปรึกษา ส่วนกลางมีการปรับปรุงลดความเสี่ยง ๔) มีเจ้าหน้าที่ให้บริการคัดเลือกอย่างรอบคอบ ๕) มี

การสื่อสารให้ข้อมูลความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ เน้นถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง ๖) จัดให้มีการฝึกอบรมและใช้การบริหารทรัพยากรบุคลากรในการเผยแพร่ข้อมูล ๗) ให้มีหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการบริหารความเสี่ยงให้การช่วยเหลือในการดำเนินการ ๘) มีผู้ตรวจสอบภายในและมีการควบคุมภายในเสนอแนะประเด็นที่ควรปรับปรุง

๔. ด้านการจัดการความเสี่ยงและระบบสารสนเทศ (Treatment and information technology) จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีความต้องการจำเป็นในการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน ด้านการจัดการความเสี่ยงและระบบสารสนเทศ เนื่องจากโรงเรียนยังเลือกใช้วิธีการจัดการกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้ไม่เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น โรงเรียนใช้ระบบสารสนเทศในการจัดการกับความเสี่ยงน้อย การจัดทำสารสนเทศของครูและบุคลากรในโรงเรียนยังไม่เป็นปัจจุบัน การลงทุนกับการฝึกอบรมพัฒนางานในทักษะความรู้ไปแล้ว บุคลากรไม่สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในการสร้างผลงานให้กับโรงเรียนการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาไม่บรรลุเป้าหมายเกิดจากผู้บริหารไม่สนับสนุนการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีความเข้าใจผิดว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นการบ่งบอกถึงความผิดพลาดของการบริหารงานของสถานศึกษา ขาดการสื่อสารและการถ่ายทอดเกี่ยวกับระบบการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษา(กลุ่มอำนวยการฝ่ายเลขานุการ สพป. ปทุมธานี เขต ๒, ๒๕๕๘) ดังนั้นควรใช้ระบบสารสนเทศในการจัดการความเสี่ยงเพื่อความสะดวกรวดเร็วต้องจัดระบบสารสนเทศให้มีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันจัดการความเสี่ยงโดยคำนึงถึงบริบทรอบด้านและสร้างความ

ตระหนักถึงประโยชน์ของระบบสารสนเทศในการบริหารความเสี่ยง โดยผู้บริหารต้องเป็นผู้นำในการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้อง และตรงกับการใช้งานมากที่สุด และผู้บริหารควรสร้างทีมงานที่เข้มแข็งในการจัดการความเสี่ยง และมีการวางแผนการจัดการความเสี่ยงจากระบบสารสนเทศที่ทันสมัยเป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับนัยนา บัวเขียว (๒๕๕๒) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายในของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จากผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เป็นด้านบุคลากรและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งผู้ใช้ในระบบเสนอแนะให้สร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรทุกระดับสร้างวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน ปรับปรุงระบบเครือข่ายให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของพรปวีร์ กองแดง (๒๕๕๑) ศึกษาเกี่ยวกับการปัญหาการปฏิบัติงานด้านทุนมนุษย์เชิงกลยุทธ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี พบว่ามีปัญหาในด้านต่างๆ คือ บุคลากรขาดความรู้ด้านทักษะในการใช้เทคโนโลยีมีการติดต่อสื่อสารในหน่วยงานที่ชัดเจน และส่วนใหญ่บุคลากรขาดความเชื่อมั่น ไม่ยอมรับซึ่งกันและกันทำให้การทำงานไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ในทำนองเดียวกันกับ George Westerman (2006) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีที่มีความจำเป็นต่อธุรกิจจำแนกความเสี่ยงทางเทคโนโลยีออกเป็น ๖ ด้าน คือ ๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการบริหารองค์ประกอบต่างๆของเทคโนโลยี ๒) ประโยชน์การใช้ข้อมูลข่าวสาร ๓) บุคคลและทักษะ การวางแผนทักษะต่างๆ มีการอบรมรับคนเข้ามาทำงาน ๔) ผู้จำหน่ายและหุ้นส่วน ๕) นโยบายและกระบวนการความรับผิดชอบในโครงสร้างงานบริหารต่างๆ ๖)

องค์การการลงทุนค่าใช้จ่ายต่างๆ และสอดคล้องกับแนวคิดของธำรงค์ศักดิ์ คงคาสวัสดิ์ (๒๕๕๑) ได้กล่าวถึงการจัดการความเสี่ยงเป็นสิ่งจำเป็น และต้องยอมรับว่าการจัดการกับความเสี่ยงนั้นจะต้องมีต้นทุนในการบริหารจัดการ ซึ่งหากมีการใช้ต้นทุนในการบริหารจัดการจะต้องเกิดความคุ้มค่าและเหมาะสมโดยนำระบบสารสนเทศเข้ามาบริหารจัดการเพื่อลดต้นทุนได้เช่นเดียวกันกับการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO ได้กล่าวว่าสารสนเทศและการสื่อสารนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรในการบ่งชี้ ประเมิน และจัดการความเสี่ยง ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งจากแหล่งภายนอกและภายในควรได้รับการบันทึกและสื่อสารอย่างเหมาะสมทั้งในด้านรูปแบบและเวลาเพื่อช่วยให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๕. ด้านการกำหนดนโยบายและการกำหนดวัตถุประสงค์ (Policy and objective setting) จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีมีความต้องการจำเป็นในการบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียน ด้านการกำหนดนโยบายและการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื่องจากนโยบายและวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนนั้นไม่สามารถปฏิบัติได้จริง ทั้งการวัดผลลัพธ์นโยบายและวัตถุประสงค์ไม่สามารถวัดผลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การบริหารความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนมีปัญหาต่างๆ เช่น การบริหารงานด้านทรัพยากรบุคคลขาดทิศทาง (กลุ่มอำนาจการฝ่ายเลขานุการ สพป. ปทุมธานี เขต ๒, ๒๕๕๘) ดังนั้น ผู้บริหารเล็งเห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น

จากความเสี่ยงและนำข้อมูลมากำหนด วัตถุประสงค์และดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ ได้มากขึ้น และกำหนดนโยบายควรกำหนดในเชิงปริมาณสามารถปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับ งานวิจัยของไพบูลย์ รังสิกรรพุม (๒๕๕๐) ได้ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรใน เทศบาลพิษณุโลกที่มีต่อการบริหารทรัพยากร มนุษย์ควรมีนโยบายให้มีการพัฒนากำลังคน โดยมีการตั้งหน่วยงานบริหารเกี่ยวกับทรัพยากร มนุษย์ขึ้นมาโดยตรง เพื่อปรับปรุงเรื่องการสรร หาบุคลากร ด้านการพัฒนาความรู้ ด้านการ บริหารค่าจ้าง ค่าตอบแทนต่างๆ ให้มีมาตรฐาน มากขึ้นในทำนองเดียวกันกับแนวคิดของกิตติ พันธุ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (๒๕๕๔) ได้กล่าวถึง การ กำหนดวัตถุประสงค์เป็นขั้นแรกของ กระบวนการบริหารความเสี่ยง จะต้องกำหนด วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงตาม วัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งการกำหนด วัตถุประสงค์ ควรมีลักษณะแบบมีความ เฉพาะเจาะจง สามารถวัดได้ทั้งเชิงปริมาณและ คุณภาพ สามารถปฏิบัติให้บรรลุผล ซึ่งจะทำให้ การบริหารงานและการดำเนินงานนั้นบรรลุ เป้าหมายขององค์กร (สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ๒๕๕๕)

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำ ผลการวิจัยไปใช้

๑) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควร ติดตาม ประเมินผลการบริหารความเสี่ยงด้าน

การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ราชการในโรงเรียนเพื่อกระตุ้นให้โรงเรียนนำ กระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุด เนื่องจากการบริหารความเสี่ยง ด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ราชการนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการ พัฒนาบุคลากรในโรงเรียนอันนำไปสู่การพัฒน องค์กรที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

๒) ผู้บริหารควรนำแนวทางการ บริหาร ความเสี่ยงด้านการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนมา ใช้เพื่อช่วยในการตัดสินใจ ประเมินสถานการณ์ อันเกี่ยวข้องกับกลุ่มงานบริหารบุคคลใน โรงเรียน เพื่อให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไป ด้วยความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพต่อ โรงเรียนมากที่สุด

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑) ศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบ หรือกระบวนการด้านการกำกับและควบคุม ความเสี่ยงด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพใน การปฏิบัติราชการในโรงเรียนที่สามารถนำไปใช้ กำกับและควบคุมความเสี่ยงได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

๒) ศึกษาวิจัยเพิ่มเติมตัวแปรอื่นๆ ที่ ส่งผลทำให้เกิดความเสี่ยงด้านการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนจะ ทำให้ได้แนวทางการจัดการและควบคุมความ เสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายจากตัวแปรเหล่านั้น ได้อย่างทันเวลา

บรรณานุกรม

- กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สพป.ปทุมธานี เขต ๑ และ เขต ๒. (๒๕๕๘). **รายงานการบริหารความเสี่ยงประจำปี**. ปทุมธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ และ เขต ๒.
- กลุ่มอำนวยการฝ่ายเลขานุการ สพป.ปทุมธานี. (๒๕๕๘). **คู่มือการจัดทำระบบบริหารความเสี่ยง**. ปทุมธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ และ เขต ๒.
- กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (๒๕๕๔). **การจัดการความเสี่ยงและตราสารอนุพันธ์เบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง. (๒๕๕๕). **คู่มือการบริหารความเสี่ยง**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและระบบควบคุมภายใน. (๒๕๕๓). **คู่มือการบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เจริญ เจษฎาวัลย์. (๒๕๕๐). **การบริหารความเสี่ยง**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: พอติ.
- ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี. (๒๕๕๐). **การบริหารความเสี่ยง**. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ธนรัตน์ แต้ววัฒนา. (๒๕๕๐). **คู่มือการบริหารความเสี่ยงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธำรงค์ศักดิ์ คงสวัสดิ์. (๒๕๕๑). **การบริหารความเสี่ยงด้าน HR**. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- เชียรรัตน์ ไชยโรจน์. (๒๕๕๖). **การนำเสนอแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล สอาดโณม. (๒๕๕๐). **การบริหารความเสี่ยงองค์กร Enterprise Risk Management**. กรุงเทพมหานคร: ฐานบุ๊คส์.
- นัยนา บัวเขียว. (๒๕๕๒). **ประสิทธิผลของการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารความเสี่ยง และควบคุมภายในของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- พยัคฆ์ วุฒิรงค์. (๒๕๕๑). **การบริหารนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาในองค์กรภาครัฐ**. วารสารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์, ๒๐(๑๘): ๒๕-๔๕.
- พรปวีร์ณ กองแดง. (๒๕๕๑). **การพัฒนาทุนมนุษย์เชิงกลยุทธ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี**. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖. **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๒๐ (ตอนที่ ๑๐๐ ก), หน้า ๑-๑๖.
- ไพบุลย์ รังสิกรรพุม. (๒๕๕๐). **การประเมินประสิทธิภาพด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์: กรณีศึกษาเทศบาลนครพิษณุโลก**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ไพรวลัย คุณาสถิรย์ชัย. (๒๕๕๓). **การบริหารความเสี่ยงด้านการเงินของมหาวิทยาลัยขอนแก่น.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ . (๒๕๕๒). **คู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ สำหรับบางส่วนราชการ ระดับกรมกรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๓). **แผนบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓.** กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุนนา เสือเอก. (๒๕๕๓). **การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใน กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพมหานคร.
- สุวิมล ว่องวานิช. (๒๕๕๐). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น.** กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (๒๕๕๖). **การบริหารความเสี่ยง Risk Management.** กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิทยทรัพยากรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO). (2004). **Enterprise Risk Management - Integrated Framework.** 1 July 2012.
- George Westerman. (2006). **IT Risk Management: From IT Necessity to Strategic Business Value,** Center for information system research, Sloan School of Management.
- Gray and Larson. (2008). **Project risk management based on Gray & Larson.** New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities.** Educational and Psychological Measurement.